

Echa z Konwencji - Budziarze 201

15-16 LIPCA 2017

W tym roku cieszyliśmy się braterską społecznością na jubileuszowej 25. konwencji wśród budziarskich lasów. Przywitał nas br. Henryk Głąb, który zabrał nas wspomnieniami do dawnych lat, kiedy po raz pierwszy organizowano konwencję. Słuchając brata, mogliśmy odświeżyć wspomnienia o tym, jak zmieniały się konwencyjne warunki, począwszy od drogi dojazdowej do konwencyjnych zabudowań. Szczególnie wzruszające było wspomnienie braterstwa inicjatorów, których już nie ma wśród nas. Tak wielu z braterstwa z Biłgoraja, Przychojca, Biszczy, którzy pracowali przy konwencji na Budziarzach, zakończyło swą ziemską pielgrzymkę. Ale pozostają w naszych miłych wspomnieniach.

Pierwszym tematem usłużył br. Adam Kubic. Swoje rozważania oparł o słowa z Ew. Jana 14:27. Brat dokonał porównania pomiędzy pokojem pochodzącym od świata i pochodzącym od Pana. Przypomniał, jak wyglądał światowy pokój na przestrzeni minionych 120 lat i jak zmienił się podczas wtórej obecności, gdy bez wojen i przelewu krwi upadały wielkie, totalitarne systemy. Kończąc rozważania brat stwierdził, że każdy z nas powinien odpowiedzieć sobie na pytanie, czy jest synem pokoju.

Kolejnym wykładem usłużył br. Marek Knitter. Wykład był zatytułowany „Głos dochodzący z tyłu”. Jego podstawą były słowa proroka Izajasza 30:21. Brat przypomniał nam wersety świadczące o konieczności poszukiwania drogi Pańskiej. Tłumaczył, czym jest głos mówiący do nas z tyłu. Cytując słowa Listu do Hebrajczyków wskazywał, że tym głosem mogą być prorocтва i nauka apostołska, która mówi do nas z minionych wieków. W dalszej części brat przypomniał, jak wygląda droga Kościoła z tej strony zasłony oraz jakie są ogólne zasady postępowania po niej. Na zakończenie brat radził, aby wsłuchiwać się w głos Pana podczas rozwiązywania problemów osobistych lub społecznościowych, a nie polegać na własnej mądrości.

Trzecim rozważaniem podzielił się z nami br. Mariusz Kwarciak z Francji. Za podstawę swego tematu obrał słowa z Dziejów Ap. 15:23, nadając swemu wykładowi tytuł: „Bracia braciom przesyłają pozdrowienia”. Zaznaczył na początku, że jednym z powodów wybrania tego tematu jest badanie tej księgi w zborze, z którego pochodzi. Brat starał się wprowadzić nas w klimat i realia zboru w Antiochii oraz wydarzenia, jakie tam miały miejsce. Przypomniał nam, że rozdział 15 mówi o problemie obrzezki propagowanej przez niektórych przybyłych z Judei. W dalszej części rozdziału dowiadu-

jemy się, od jakich rzeczy należy się wystrzeżać. Brat zwrócił uwagę, że w dzisiejszych czasach również możemy mówić o pewnych nałogach, które mogą dotyczyć nie tylko nowo nawróconych, ale także doświadczonych braci i siostry z naszych zborów. Powinniśmy dbać o czystość nas samych, naszych rodzin i zborów, tak w zakresie moralności, jak i nauk.

Czwartym wykładem był temat okolicznościowy do chrztu. Usłużył nim br. Mirosław Suchanek. Brat starał się wskazać braterstwu wstępującemu na drogę poświęcenia, czym ona jest. Jak ważne jest wspomnianie na „dni pierwsze” w chwilach, gdy przyjdą różnego rodzaju doświadczenia. Ważne jest, aby tego zapału i chęci, które są na początku drogi, nie tracić w miarę, jak upływają lata. Aby ten ogień, który nas rozpala, nigdy nie zagaśł. Słowa te są bardzo istotne nie tylko dla osób poświęcających się, ale także dla każdego z nas, którzy jesteśmy w tej wędrówce za Panem od wielu lat. Niezmiernie wielką radością dla wszystkich uczestników konwencji było to, że w tym roku swoją decyzję przed wieloma świadkami zdecydowało się okazać aż jedenaścioro z braterstwa: Alicja Hojnca (Chorzów), Magdalena Byrdziak (Kozy), Adam Zubala (Świdnik), Daniel Hojnca (Chorzów), Agata Pogorzelska (Świdnik), Joanna Miksa (Pcim), Martyna Tudryn (Przychojec), Krystyna Kaproń (Biłgoraj), Eugenia Dziduch (Biłgoraj), Ewa Lipka (Biłgoraj), Arkadiusz Kubik (Andrychów).

Pierwszy dzień konwencji zakończył chrzest, natomiast po kolacji br. Adam Organek zaprosił wszystkich chętnych na społeczne śpiewanie pieśni.

Drugi dzień konwencji prowadził br. Adam Olszewski. Jako pierwszy usłużył br. Rafał Purwin, który mówił na temat: „Podzielony płaszcz i połączone drewno”. Istotnym wydarzeniem Starego Testamentu jest zawarcie przymierza z Abrahamem. Analizując tamtą historię, skupiamy się na słowach dotyczących gwiazd na niebie i piasku nad brzegiem morza. Natomiast jest jeszcze jeden ciekawy fragment, mówiący właśnie o płaszczu i o drewnie. Brat przypomniał, w jaki sposób Abraham miał stać się ojcem wszystkich narodów, przypomniał błogosławieństwo udzielone przez Jakuba swoim synom i synom Józefa, powstanie państwa Izrael, ale także jego rozpad na królestwo północne i południowe. Mówiąc o rozdartym płaszczu, brat przypomniał słowa z 1 Król. 11, od wersetu 29. Mówca rozważał, co stało się z pokoleniami, które dostały list rozwodowy – pokolenia te nie powróciły do Izraela aż dotąd. Przypomniano wersety z prorocत्व Ozeasza i Miecheasza, które mówią o tym, że stan rozerwania nie miał trwać wiecznie, że miał przyjść czas ponownego zjednocze-

nia. To właśnie zjednoczone królestwo Izraela i Judy jest owym połączonym drewnem, stanowiącym drugą część tytułu wykładu (Ezech. 37:19-24). Kończąc rozważania, brat zaproponował pewną myśl co do losu 10 pokoleń, które po rozproszeniu nigdy nie wróciły do Ziemi Obiecanej. Na podstawie 1 Mojż. 48:19 i Gal. 3:6-9 można wnioskować, że chodzi o zupełność z pogan.

Kolejną częścią było badanie panelowe prowadzone przez br. Daniela Chachlicę z udziałem braci Szymona Masiaka i Dariusza Bywalca. Tematem badania ponownie były słowa z Dziejów Apostolskich, a dokładnie mowa ap. Piotra w domu Korneliusza, zapisana w rozdziale 10:34-43. Bracia odpowiadali na przygotowane wcześniej pytania:

1. Co zrozumiał św. Piotr, rozpoczynając swą mowę w domu Korneliusza?
2. Co to znaczy, że Pan Jezus jest Panem wszystkich i od kiedy?
3. Co było niezwykłego w cudach Pana Jezusa?
4. Dlaczego ap. Piotr, mówiąc do pogan, mówił inaczej niż do Żydów (Dzieje Ap. 2:23)?
5. Dlaczego Pan Bóg pozwolił się ukazywać Panu Jezusowi po zmartwychwstaniu?
6. Co to znaczy, że jest Pan Jezus stał się sędzią żywych i umarłych oraz od kiedy pełni tę funkcję?
7. Co mówili prorocy o Mesjaszu i jaki miało to skutek dla pogan?

Ten rodzaj nabożeństwa był przeprowadzony po raz pierwszy i powszechnie uznano, że było to bardzo budujące i pożyteczne dla wszystkich słuchających.

Ostatnim wykładem tegorocznej konwencji usłużył br. Walenty Bywalec, który również zabrał nas do księgi Dziejów Apostolskich. Tym razem przedmiotem rozważań były słowa zapisane w Dziejach Ap. 11:14. Brat zwrócił naszą uwagę na fakt, że nauki biblijne przynoszą zbawienie dla całych rodzin, dlatego należy pamiętać, że zbory, konwencje są dobrym miejscem dla wszystkich, niezależnie od wieku. Choć może się wydawać, że nasze dzieci nie wszystko rozumieją, a czasem wręcz nam przeszkadzają, jednak nabywają dobrych zwyczajów. Brat przypomniał nam, jaką rolę odegrał św. Piotr w procesie nawrócenia, zbawienia pogan. Nawiązując do kazania św. Piotra do Korneliusza, można powiedzieć, że tamta wypowiedź apostolska była jak wykład do chrztu. Następnie brat analizował rozwój poznawania przez apostołów nauki o okupie i to, jak kolosalna różnica w ich zrozumieniu nastąpiła po zesłaniu Ducha Świętego. Kończąc, brat zauważył, jak wiele błogosławieństw spływa dla nas z oceniania słów proroczych i słów apostolskich. Przez te słowa już dziś widzimy wywyższenie naszego Pana, widzimy tajemnicę wysokiego powołania i możemy się cieszyć ze słów Rzym. 5:1-2.

Dziękujemy naszemu Ojcu w niebie, że mieliśmy możliwość spędzenia tych dwóch dni w bratniej społeczności przy Słowie. Dziękujemy, że natchnął dobrymi chęciami i dobrym wykonaniem zbory, aby zgotować nam wszystkim tak błogosławioną przystań duchową. Jeżeli tylko będzie wolą Stworzyciela, to naszym wspólnym życzeniem jest spotkać się za rok na Budziarzach.

Olszewski Adam
R-
„Straż”